

COL·LECTIU PER A UN NOU MODEL ENERGÈTIC I SOCIALS SOSTENIBLE

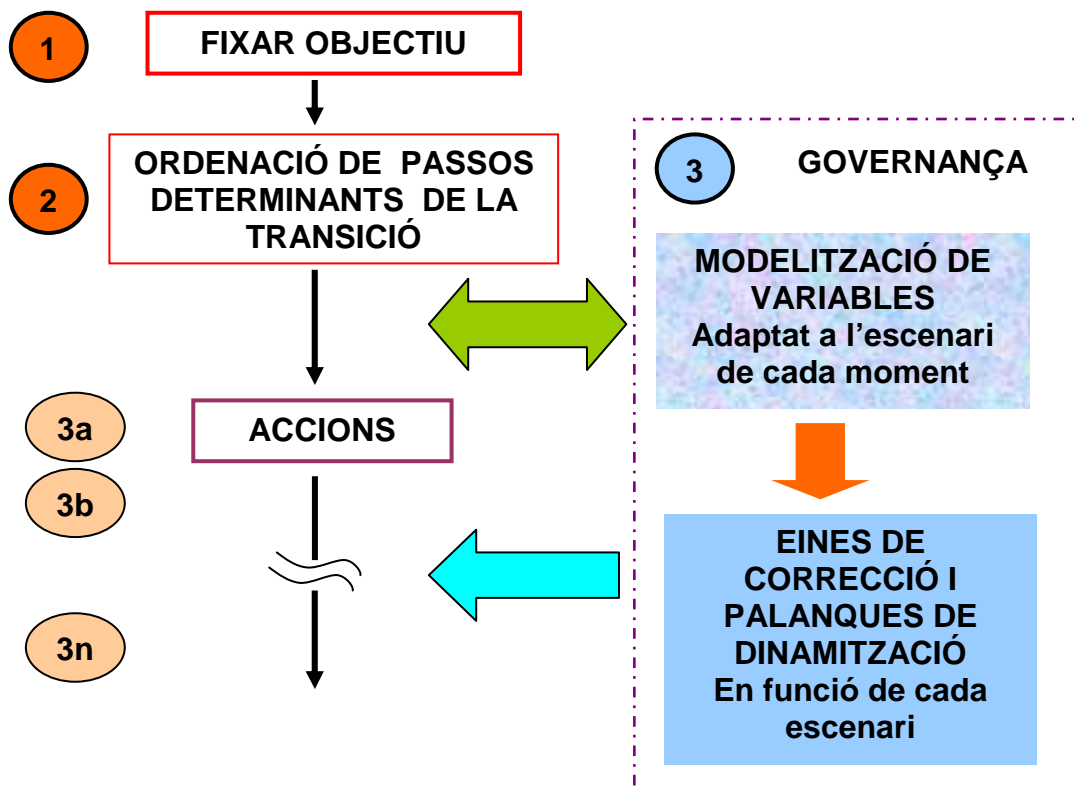
PROENCAT 2050

APORTACIONS A LA PRIMERA REUNIÓ – MODELS I ESCENARIS 11-12-2017

Assistents CMES : Eduard Furró Estany - Carles Riba Romeva

En primer lloc, considerem una gran eina el plantejament d'un model classificador del grau d'influència de les diferents variables QUE PODEN INCIDIR sobre la transició a un nou model energètic.

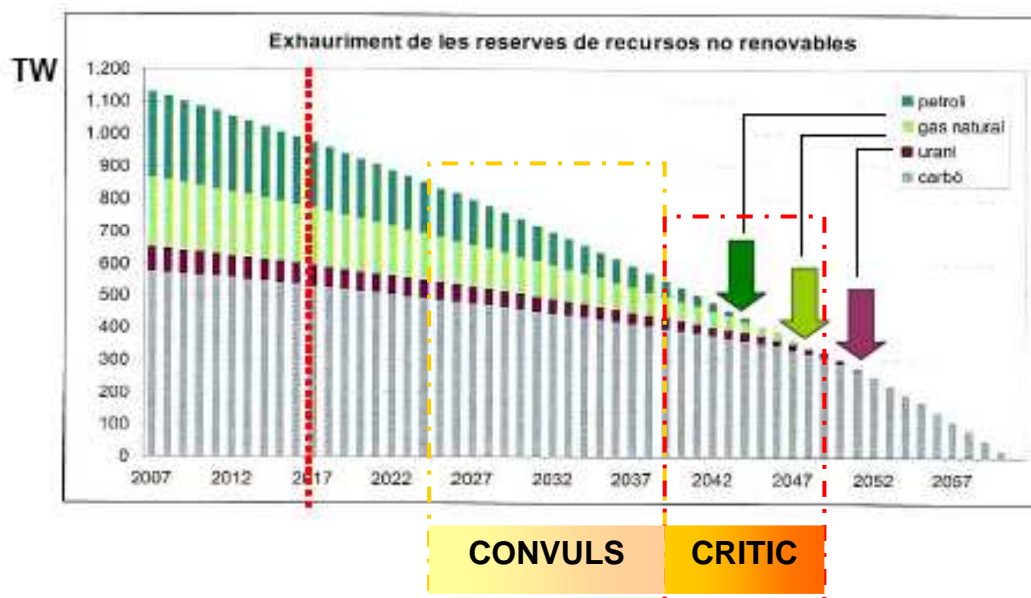
En el nostre parer, l'estratègia podria ser:

En el nostre parer, la fixació d'objectius i la seqüència ordenada d'accions de la transició no hauria d'estar condicionada per les variables d'aquest moment, atès que aquestes obeeiran o estaran condicionades per l'estat convuls i de incertesa que genera estar immersos en el final de recorregut del model energètic actual.

En aquest sentit volem recordar un gràfic de l'estudi de:
Carles Riba Romeva. <Recursos energètics i crisi. La fi de 200 anys irrepetibles. Edi. Octaedro>

on el ritme creixent de demanda i el ritme d'esgotament dels recursos fòssils i nuclears assenyalen uns horitzons crítics d'aquí a tan sols 20 anys.

Un escenari que dibuixa la probabilitat creixent de fortes convulsions, inestabilitats i fins i tot incerteses tant de subministrament com de preus de compra d'aquests combustibles.

Un escenari que cada cop amb més força es veurà pressionat per els problemes cada cop més punyents de salut pública i de canvi dels règims climàtics.

OBJECTIU.

Sempre en el nostre parer, l'objectiu hauria de ser fixat en funció de l'escenari a assolir per tal de poder disposar d'una nova font d'energia neta, renovable i inesgotable a escala humana que ens permeti continuar impulsant el nostre progrés com espècie humana.

I de manera rellevant en el cas de Catalunya atès la dimensió de país, el grau de dependència energètica externa actual i el risc de perdre Catalunya en mans d'un accident nuclear.

Tan sols un grau important de sobirania energètica pot situar Catalunya en posicions de competitivitat internalitzant al màxim la despesa econòmica externa del model actual (Veure Sans i Pulla El Col·lapse és evitable. Edit. Octaedro..... **i aquest grau tan sols el pot garantir un objectiu 100% fonts renovables, és a dir de recursos propis.**

En aquest sentit val a dir que si bé es cert que vivim immersos en un context global, cal tenir en compte que una cosa són els tractats de intencions que els països veïns (Europa) subscriuen i un altre els objectius que realment es marquen internament cadascun d'ells.

Subscriure és sinònim de compromís i la tendència és sempre signar mínims el més continuistes possible.

Es tracta d'una vella estratègia de comportament humà individual enfront del grup. Una estratègia que consisteix en fixar-se objectius màxims i signar compromisos de mínims. Per un costat sempre és fàcil assolir mínims i mentre alguns mantenen immobilitat o ajusten mínims dins un model que s'esgota, els objectius de màxims guanyen posicionament, competitivitat i "saber fer" de manera exponencial vers el nou model.

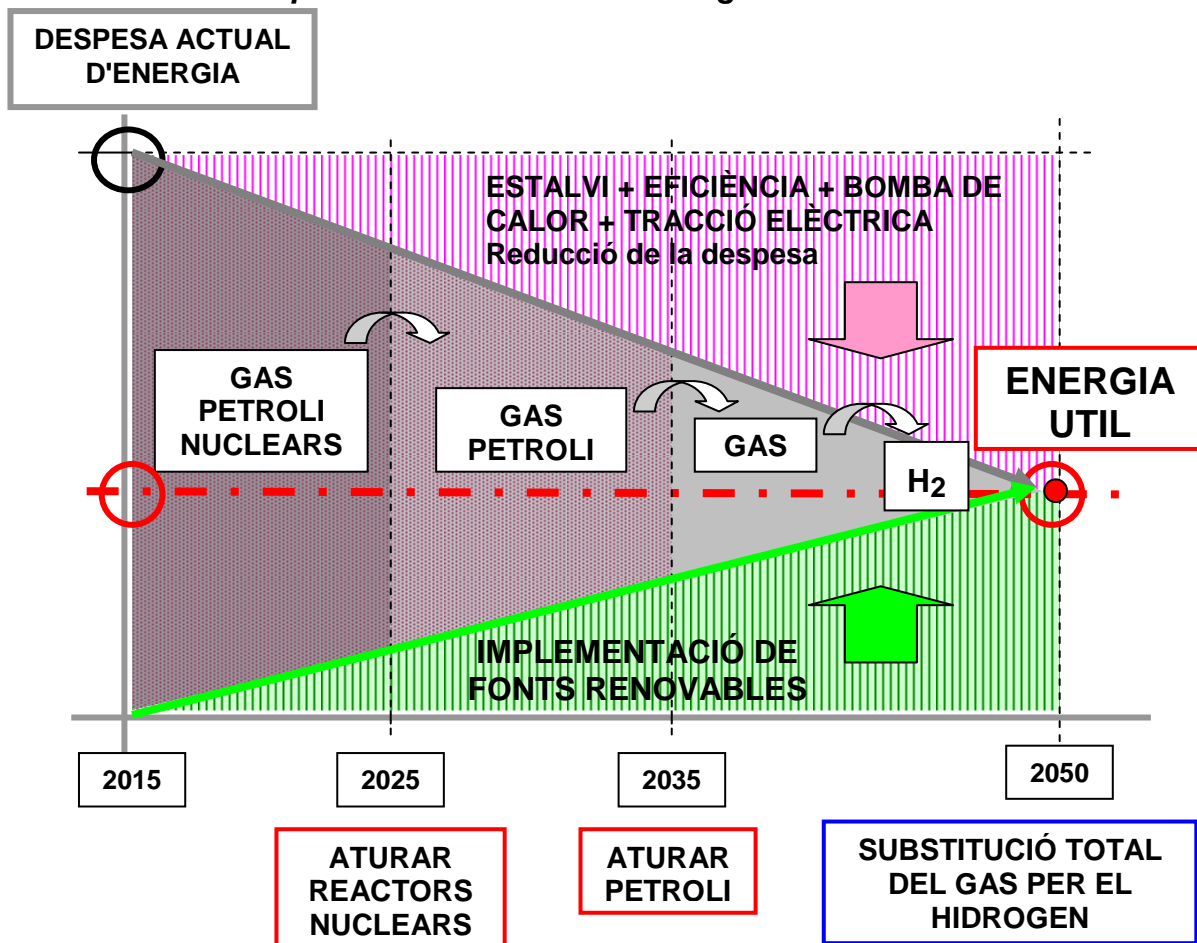
ORDENACIÓ DELS PASSOS DETERMINANTS DE LA TRANSICIÓ.

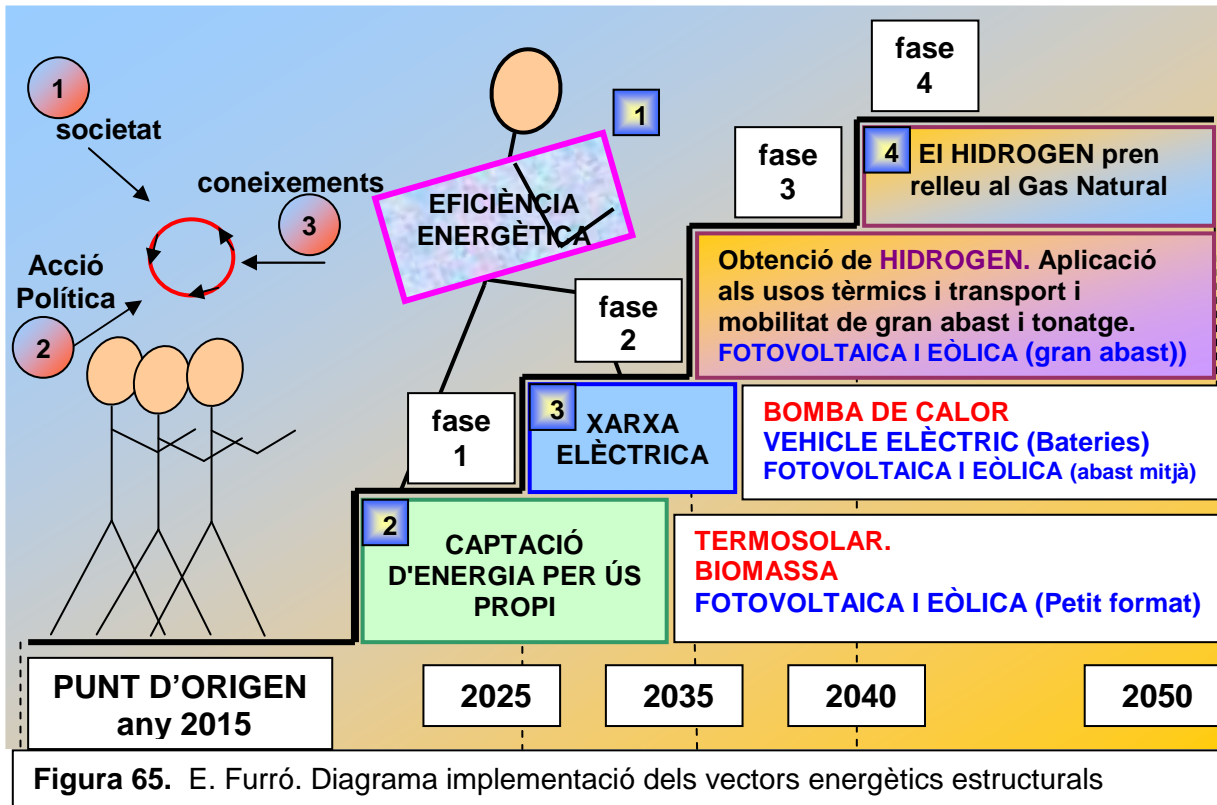
L'ordenació pautada en el temps de la transició ha d'obeir a uns criteris de transició recolzada en el model actual de manera que cada recurs fòssil i nuclear pugui ser substituït per un vector renovable i de manera que cada pas permeti el dimensionat de les necessitats energètiques del següent.

Aportem dos gràfics del treball de

Eduard Furró Estany :

<CATALUNYA. Aproximació a un model energètic sostenible. Edit. Octaedro>

GOVERNANÇA.

En una transició a 35 anys és pràcticament impossible preveure a priori les evolucions que experimentaran les tecnologies, els mercats, les sensibilitats socials, els règims climàtics etc. i per tant caldrà anar adaptant i reconduint les accions vers l'objectiu fixat. En el nostre parer, **la modelització de variables** pot esdevenir una eina bàsica de la governança del procés de transició.

La transició no podrà obeir a un model acadèmic atès que construïm un nou camí que no hem explorat mai.

Per tant el més important no és programar de manera absoluta i exacta una transició a 35 anys.

El més important és preveure "Objectiu 100% renovables Horitzó 2050" i començar per el primer graó de la figura 65, i en funció de resultats i actituds maniobrar (eina governança) per encarar el segon graó. Quant trigarem realment ? **L'abans possible**....però sempre amb els objectius clars a l'horitzó.

Per la transició disposem de totes les eines i els coneixements.....cal enviar pedagogia, missatges clars d'objectius a la societat i començar per el primer graó.

Sens dubte societat i empreses aniran situant les seves estratègies i utilitzant les seves eines i es generaran missatges i alertes que caldrà estudiar per reconduir, propiciar i estalonar.

Barcelona 12 desembre de 2017.